

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛІВВЪ. СУБОТА

Ч. 46.

ДНЯ 28 МЯЯ (9 ЧЕРВЦА) 1849.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одверающихъ въ Редакціи: чвертьрочна 1 рень. 15 кр. срѣб.; подарочна 2 рены: 30 кр. ср.; черезъ почты чвертьрочна 1 рень: 35 кр. ср.; подарочна 3 рень. 10 кр. ср.

ОГОЛОШЕНЬЕ ПРЕНІМЕРАТЫ.

Почтенныхъ Предплатитељевъ, котрій „Зорю“ на почтахъ одвераютъ, а са только на часъ до остатного Червца лат. кал. с. р. предплатовали, если персы въ отримуваню нашого письма не схотять дознати, красненько прошито, авы предплатати на часъ дальший въ листахъ неоплаченыхъ (нефранкованихъ) впрость до Редакціи „Зоря Галицкої въ Львовѣ“ съ написомъ на обворотцѣ (копертицѣ) „громіжній предплатацийній (Praenumerationsgeld)“ такъ найскорше надплати хотѣли. Въ листѣ прошито докладне означити имѧ и назвище Ч. Предплатанта, и почтъ, черезъ когдѣ „Зорю“ одверати желав. Кождый таки листъ съ грошими предплатацийними ажъ на почтѣ, на котрой са оддає, має са въ приставствїю П. Почтмайстра печатати; выпадає про тоб на почтѣ листъ непечатаний съ своею печаткою принести.

Предплатовати можна, тау кто хоче, чвертьрочне, то єсть на часъ ѿдъ 1. Липца до 1. Жолтна, аво подарочне, то є ѿдъ 1. Липца до остатного Ствдана лат. кал. сего року. Цѣна предплатацийна такъ для тутъ, тако и на почтахъ одверающихъ на почтѣ кождого Числа означена.

ПРОШЕНІЕ

Головнои Рѣсекон Радызъ причини
отнатыхъ селянамъ гронтовъ
до Сеймѣ подане.

(Продовжене)

Томъ лихъ, мало зарадити письмо окрѣ-
же зъ 25. Листопадна 1846 Ч. 11881, ко-
tre постановляе, що точно правильнымъ
временемъ до опредѣленїя правного свойства

гронтовъ въ Галичинѣ не 1786, але 1820
годъ въ той способъуважаныи бти має,
що тих гронтовъ, котрими тогда підданни вла-
дѣли, и тау кожи въ помѣровыхъ выпи-
сахъ находятся, сельскими, а котри вже
въ рокахъ пановъ находились, домінікальны-
ми ознаваніи бти мають, безъ виключенїя
однакожъ при спорахъ о посѣданнѣ и власності,
къ дорозѣ права виказываються всеможим-
ыхъ близшихъ правныхъ отношеній.

Тоє письмо окружне виносить про винози-
рочини податковий постій року 1820
за средство доказательне, и спріє очевидно
панамъ, бо подданомъ ножне есть владѣніе
и вписанье до книгъ Грантовыхъ, а панамъ
лише владѣніе безъ взглажд на титль.. —
Такъ Іосифинскіи грамоты, такъ также зъ
нихъ въ 1820 годѣ издѣланы выписы, оуподат-
кованые въ порадокъ приводящіи, предпілами
паны тако поборцѣ податкѣ въ присутствію
лише колкохъ подданыхъ и только для
вывѣданія, — не застѣпающи при томъ
подданыхъ касательно ихъ Грантowego имѣ-
нія. Про тое повиннишь тѣи выписы не на
сторонѣ пановъ тако сочинителѣвъ онъхъ,
але про пользу подданыхъ противъ панамъ
доказательнѣ вагѣ имѣти.

Про всакій слабчай заслуги ють Іосифин-
скіи оурваріальніи грамоты передъ новымъ тымъ-
часовыи податковыи катастромъ премѣщені-
ство, и повиннишь при спорахъ о подѣлѣ
сельскихъ Грантобъ, и спорахъ о станѣ Грант-
ового постѣданія зъ 1 Листопадна 1786 ро-
ку повинѣ доказательнѣ вагѣ одержати.

Тоє грамотное доказательство есть о
много дойтишь и приличнѣшь, аky доказательство свѣдѣтельное, котре оу-
потребляєма, и при розваженю свойствъ свѣдѣ-
тельствъ, и ихъ часто недокладныхъ, часто
собѣ противоречищъ свѣдѣтельствъ не-
предѣленыи оказвеса.

Іосифинскіи Грантѣвіи спсы и оурваріал-
ніи протоколы били черезъ пановъ въ присут-
ствію и участкованю подданыхъ въ такимъ
чай здѣланії, до котрого наибльше генеръ
въ та же зостаючиихъ жалобѣ о бѣнатахъ
Грантобъ сагаютъ, — они били черезъ па-
новъ и громады вразъ подписаніи, содерж-
ютъ о тогдашнѣмъ станѣ постѣданія доста-
точнї изъясненія, могуть недостающїй под-
даннїй катастеръ застѣпiti, и заслуги ють
о только колкохъ вѣрѣ, же цѣль ихъ сочи-
неніа сторонамъ извѣтна, и же вразъ съ
упорядженiemъ податкована такожъ оупо-

радженѣе оурваріалне намѣренымъ и возѣ-
щенымъ вѣло.

Дополнное содержанье поманѣтого письма
окружного впрочомъ лише въ сомнѣнію:

1). Чи на той слабчай, если сельске свой-
ство такого Гранта черезъ иниши законнї доказательства несомнѣтельныи окажеся, про
тое изъ стороны политической домїнїкаль-
не свойство ознаныи и выраженыи вѣти
повинно, скоро той Грантъ въ 1820 роцѣ въ
рокахъ домїнїи зостававъ.

2) Котре постѣданье, наи саме лише вла-
дѣніе подѣ законныи опредѣленыи „въ
рокахъ домїнїи“ размѣтиша має.

3) Про, тое що о тыхъ пѣткахъ, и лише
нихъ сельскихъ хозайствахъ (Господарствахъ),
котри лише про тое, що паны на нихъ ни-
кого опять не осадили, въ рокѣ 1820 подѣ
нихъ зарадомъ и оправданыи зоставали,
сдити належитъ.

4) Чи опредѣленїа того письма окружного
такожъ тыхъ подданничихъ хозайствъ касают-
са, надъ котрыми по смерти ихъ хозиниовъ
домїнїя должное попеченье о настѣленѣ
опеки и зарадѣ позосталого хозяйства про
пользу таюльныхъ имѣти залишни, и
слѣдствомъ того залишнѧ хозайство въ
1820 роцѣ въ рокахъ пановъ зоставало.

5) Чи на той слабчай, сливъ такій Грантъ
хотай въ 1820 р. въ постѣданю подданого
находився, тойже однакожъ въ спискахъ по-
датковыхъ зъ рокѣ 1820 тако Грантъ домїнї-
кальни вписаный и до вымѣренїа податкѣ
домїнїи приведжений окажеся, занати того
Гранта черезъ пана приволиниъ вѣти може.

6) Чи по томъ письму окружному, оупотре-
бленые законовъ, котри панамъ всакого вла-
мовладного разпоряджованья имѣнѣи под-
даныхъ, осовлико же его раздѣланъ и за-
нати на свое ховананье запрещаютъ, и
котри оуряды политической до хороненїа
селькихъ выносаженій зовоказзвютъ, каса-
тельно бѣната Грантобъ передъ 1820 р.
зайшлыхъ тако недѣйственнѣ оуважане вѣти має.

7) Чи окрѣдѣль точно правильнаго времена 1820 вслѣдъ ишій доказательства на право посѣданья и властиности въ дорожкѣ политической выключений остаются, наконецъ

8) Чи опредѣленъ таго письма окрѣднаго татожъ на тѣи слѣчакѣ не оупотребляются, коли ще передъ егоже обнародованіемъ жалова о отгнатье Гренита заведена вѣла, и чи тое письмо окрѣднное такожъ на тѣи слѣчакѣ оупотребленыятъ вѣти має, въ когрыхъ передъ обнародованіемъ рѣшеніе буржуда окрѣднаго настѣпило, але ще до правной сиши не достигло и прочое правное послѣдованіе въ дорожкѣ рекорес ажъ послѣ обнародованія онаго закончилося?

Выстановившиимъ при прочихъ законныхъ опредѣленіяхъ видится, что тымъ письмомъ окрѣднымъ лише давнѣ точно правильное врема знесено, а впрочемъ никакій свѣществующій законъ незамѣнливъ, что нове точно правильне врема лише тогда яко рѣшительна — разгода причина оупотребленыятъ вѣти тоже, коли постанови свойство Гренита ишими способомъ доказаныятъ, або попередній станъ посѣданья испытаныятъ вѣти не може, же про тое въ слѣчахъ, де свойство сельскости якого Гренита якимъ нигбѣ способомъ неогомнѣтельныятъ заѣдаєтъ, тоже такожъ изъ политической стороны оупознаныятъ, а, понеже такій Гренитъ лише черезъ преступленіе якого нигбѣ запрещающаго закона въ 1820 г. въ рѣкахъ панѣвъ находиться могъ, противъ тыхъже панамъ по опредѣленіямъ законоў постѣпаться повинно. — Понеже никакимъ способомъ погадати, ани привѣстити не можно, щобъ запрещенія дамъ охороны сельскаго бытаженія бездѣльными; лишні вѣти могли, сколько же про тое сама основа громадскаго общества, почитанье и волзнь законовъ изрѣшений и знишений вѣлики.

Если перестѣпники оныхъ запрещеній за свою провиницу не только нѣкараныши зѣгандѣтъ, але свои надѣжитъ даже законно оправданий овидатъ, то не иначе, не толь-

ко зломышленный, але и правовитый дѣдичъ исквишеныятъ вѣвы, перевагъ своей силы надъ подданыятъ до запоковенія своей хищнибести злобпотребити. Но, где разъ противъ законній дѣйтѣбъ оупознаніи и хоронены вѣдѣть, тамъ въ каждой хвилѣ подобного правила вѣстїи и непорядокъ надѣжатись можна.

(Конецъ настѣпитъ.)

СПРАВЫ КРАСВІЙ.

ВѢДЕНЬ 1 ЧРВНА. Міністеръ Генералмайоръ варонъ Кордонъ на свое жданье, чрезъ взгладъ на его слабость, отрыдавъ отпѣткъ бѣтъ своего буржуда.

Высочайшимъ собственноручнымъ письмомъ зъ 2. Чрвна здѣставъ Е. П. П. Графъ Гюлай губернаторъ Торжиша именованый міністромъ вѣйнъ

ВѢДЕНЬ 2. Чрвна. Е. В. цѣкарь покликали всѣхъ начальствующихъ генераловъ зъ областей на воинсъ радѣ до Вѣдна, де оуже многи прибили. Міністеръ Графъ Стадіонъ вѣвъ вчера въ Вѣдни и вѣвъ колѣка годинъ въ своимъ буржудѣ и бѣхась до Баденъ. Станъ здоровия его значительно поправлена и надѣжатись, що не дово, такъ поверне до працѣ: про тое вѣсти, що онъ має до кѣпелѣвъ гельбаданскихъ єхати, сѣть вѣз-засадни.

Подда вѣрогодныхъ донесеній маютъ коло Еденвѣрга 24,000 войска росс. таворомъ разложитись: такожъ тѣста Еденвѣргъ и Гиневъ дѣстанѣтъ на залогъ Россіанъ и тѣи вѣдѣть праве крыло нашои арміи хоронити.

24. Мадѣровъ подъ Кничаномъ Мадѣровъ коло Билова, Мошорина и Титла совершенно. Мадѣровъ вѣло 8,000; зъ нихъ лишили сѧ 200 мертвыми на тѣтци; а много заврали на возахъ съ собою. Въ боевдинѣ велика радость зъ теніи побѣды.

Преображенъ 1. Червна. Отъ 8 дній на щітковій острові нема ни одної захватки, все спокойно; протибо въ сторонахъ надъ Вагою борьба велика. Войска цѣсаріи опустіли лѣвый берегъ Ваги и повернули на правый. Магежники воронять всакими силами таитого берега Ваги. Холера тутъ панівъ велика.

Инсебрукъ 30. Маа. Маємо дойстній доносъ, що третій дѣль армії італійської підъ начальствомъ П. М. П. Лихновскаго стягався до Тиролю и Форальверіа, и стане б. Червна въ нашій області. Окромъ того збирася резерва зъ 8000 м. підъ начальствомъ П. М. П. Шварценберга.

СПРАВЫ ЗАГРАНИЧНЫ

Зъ Рима 8. На плацца дель попольо въ Римѣ повиновися народъ съ костеловъ всѣ конфесіонали и хотѣвъ нѣ спалити. Стервіни заповѣгъ томъ тымъ, же сказавъ, що шкода нѣ палити, бо джже припадутъ на варвакады. Французь токмітель Десепль повернівъ зъ Рима бездѣльно. Въ тѣстѣ панівъ великий роздоръ, про тое жь генераль Оудину правивъ, що впаде до тѣста тимо всакихъ противностей. — Нашнѣ обсадили Французъ оба береги Тівера и заворонили плавбъ на рѣцѣ до Рима.

Справы домашни Франції ветвпили въ новій путь. Всімъ Европа поглядає на нью. Соймъ оуставодательный совершивши свое дѣло оуставивъ свое тѣстце настѣпаюшомъ соймови законодательномъ. Зъ нимъ и тїні-стервіто має сѧ земнити. На тѣсто переходного міністерства Одальона Баро вѣдуть спѣдвати мочки дѣйствительности. При выкорахъ годила сѧ червона сторона съ оумѣркованою найкрашче. Предсѣдатель рѣчи поспольной спрѣде той згодѣ противныхъ источниковъ. Онъ має той розвѣть, що благо загалъ на-

рова носить вісѣда въ своній програмій, а о желанії одинокихъ сторонъничо не ждитеся. 27. Маа вѣло перше засѣданье підъ предсѣдательствомъ Керетрого тако вѣкомъ старшого. Приетблено заразъ до учреждана выдѣлкъ. Выборы предсѣдателівъ выдѣловыхъ выпали совѣтъ на сторонѣ оумѣркованыхъ, налише двохъ республикановъ вѣло вибранихъ Ф. Арабо и Какенакъ, ба и тїи не изъ червонихъ.

Добго ожидана, черезъ Пресла обѣщана венѣціецка констытуція наконецъ есть совершена и обѣщена. Пресы, Гановеріа, Саксонія подбивши, виробили єю въ содѣтельствѣ Баварії, и зобовазали про всій садчай єю воронити. Первє заглавіе правитъ о Нѣмецчинѣ тако державѣ. Тутъ есть вицено, що лише чистѣ нѣмецкіи краи до союза Нѣмецчини принатыми вѣти могуть; країнь съ мѣшаніемъ жителѣствомъ призывають лише личный союзъ нѣ володѣнїевъ. Подла тонъ засады Австрія не може вѣти честю Нѣмецчини. Границѣ державы есть такъ дѣчертовані, що Австрія со свою оуставою зъ 4. Марца зъ Нѣмецчини прямо викуючена есть. Третє заглавіе правитъ о правительніомъ державномъ начальствѣ. Не есть то цѣсарь всіхъ Нѣмецчини, але рада князївъ нѣмецкихъ підъ предсѣдательствомъ королівъ Прескихъ. Баварія має въ пригодившоїся перепонѣ предсѣдательство. Рада князївъ есть законовисигельною и въ союзѣ съ соймомъ законодательною. Соймъ складається зъ котрори державной и зъ дрѹгой котрори народной. Въ першой застѣпають посланники свон одиноки державы. Кто есть самостоительныи, той лише має право вибору; а самостоителіи есть той, кто таїй нивѣдъ податокъ платить. Баваріальніи есть кождий честный Нѣмець котрый 30 лѣтъ жить чиститъ и з лѣта въ таїй нивѣдъ нѣмецкій державѣ обитаетъ.